

LANDSKAPSSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING
till Landstinget med förslag till landskapslag
angående ändring av 1 § landskapslagen om
tillämpning i landskapet Åland av vissa riks-
författningar rörande produktsäkerhet.

Enligt landskapslagen om tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande produktsäkerhet (8/88), som är en s.k. blankettlag, tillämpas produktsäkerhetslagen (FFS 914/86) och vissa andra riksförfattningar rörande produktsäkerhet i landskapet Åland.

Sedan lagen stiftades har fyra nya förordningar rörande produktsäkerhet utfärdats i riket. Dessa är kosmetikförordningen (FFS 671/90), förordningen om brandsäkerhetskrav för stoppade sittmöbler (FFS 743/90), förordningen om brandsäkerhetskrav för madrasser (FFS 57/91) och leksaksförordningen (FFS 891/90).

I kosmetikförordningen finns det bland annat bestämmelser om förbjudna egenskaper hos kosmetiska preparat och om de anteckningar som skall finnas på preparatens förpackningar för att skydda konsumenternas hälsa och egendom.

Förordningarna om brandsäkerhetskrav för stoppade sittmöbler och madrasser anger som minimikrav för sådana möbler att dessa inte skall kunna antändas av en glödande cigarett. Tillverkare och importörer skall med stöd av ett sakkunnigutlåtande eller en provningsrapport kunna visa att möblerna och madrasserna fyller detta krav.

Leksaksförordningen innehåller de krav som leksaker skall uppfylla, rörande mekaniska, fysikaliska, kemiska, elektriska och antändningsegenskaper, för att inte vara hälsofarliga. Förordningen stadgar även om eventuell information som skall ges om risker och minimiålder vid användning av leksaken.

Ovannämnda förordningar rör förhållanden vilka bör regleras också inom landskapet så att landskapets produktsäkerhetslagstiftning hålls på en nivå som förhindrar att skadebringande produkter tillhandahålls, varför landskapsstyrelsen anser att förordningarna bör bringas ikraft även i landskapet.

Förordningen om brandsäkerhetskrav för madrasser träder ikraft den 1 juli 1992 i riket och föreslås träda ikraft vid samma tidpunkt i landskapet. De övriga författningarna trädde ikraft den 1 januari 1991 i riket, varför ändringen till övriga delar föreslås träda ikraft omedelbart.

Med hänvisning till det anförda föreläggs Landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g

om ändring av 1 § landskapslagen om tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande produktsäkerhet.

I enlighet med landstingets beslut fogas till 1 § 1 mom. landskapslagen den 19 december 1988 om tillämpningen i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande produktsäkerhet (8/88) nya 4, 5 och 6 punkter.

1 §

I syfte att förebygga risker som konsumtionsvaror kan innebära för hälsa och egendom skall i näringsverksamhet med nedannämnda undantag följande riksförfattningar tillämpas i landskapet Åland:

-
- 4) kosmetikförordningen den 3 augusti 1990 (FFS 671/90),
 - 5) förordningen den 24 augusti 1990 om brandsäkerhetskrav för stoppade sittmöbler (FFS 743/90),
 - 6) förordningen den 17 januari 1991 om brandsäkerhetskrav för madrasser (FFS 57/90) samt
 - 7) leksaksförordningen den 21 september 1990 (FFS 891/90).
-

Denna lag träder omedelbart ikraft, dock så att förordningen i 1 § 1 mom. 6 punkten tillämpas från den 1 juli 1992.

Mariehamn den 21 februari 1991.

L a n t r å d

Sune Eriksson

Lagberedningssekreterare

Lotta Wickström-Johansson

Kosmetikförordning

Given i Nådendal den 3 augusti 1990

På föredragning av ministern för handläggning av ärenden som hör till handels- och industriministeriets verksamhetsområde stadgas med stöd av 1 och 11 §§ livsmedelslagen av den 3 juli 1941 (526/41) och 24 § produktsäkerhetslagen av den 12 december 1986 (914/86):

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning gäller kosmetiska preparat som är avsedda att importeras och säljas till konsumenter, storhushåll som nämns i 5 § livsmedelsförordningen eller för yrkesmässigt bruk.

Denna förordning tillämpas också när kosmetiska preparat används till förmån för kunden i storhushåll eller friser- eller skönhets-salonger eller andra motsvarande verksamhetsställen.

På preparat som överläts för privat konsumtion tillämpas denna förordning också när en näringsidkare överlåter preparat på annat sätt än mot vederlag i samband med sin näringsverksamhet.

2 §

Definition

Med ett kosmetiskt preparat avses ett ämne eller preparat som är avsett att användas utvärtes för att rengöra eller skydda människokroppens yttre delar, tänder, munnens eller könsorganens slemhinnor eller ändra deras doft eller hindra störande lukt eller ändra utseendet på kroppens yttre delar.

3 §

Preparatets egenskaper

Ett kosmetiskt preparat får inte orsaka fara för hälsan eller konsumentens egendom, när det används enligt anvisningarna eller på sedvanligt sätt.

Ett kosmetiskt preparat får inte till form, doft, färg, utseende, storlek, förpackning, an-

teckningar eller andra motsvarande egenskaper imitera ett livsmedel så att en konsument, i synnerhet ett barn, kan förtära det i tron att det är ett livsmedel och därmed riskera sin hälsa.

4 §

Anteckningar på förpackningar

Angående anteckningar på förpackningar gäller vad som stadgas i förordningen om uppgifter om konsumtionsvaror (97/87) och vad som bestäms med stöd av den, dock så, att i stället för svenskspråkiga anteckningar kan användas dansk- eller norskspråkiga anteckningar.

Förutom de uppgifter som krävs enligt den förordning som nämns i 1 mom., skall till preparatet fogas uppgift om dess hållbarhetstid, om den är högst 30 månader, och satskod.

Om en separat förpackning som hör till försäljningshöljet avlägsnas vid sedvanligt bruk, skall åtminstone den i 2 mom. nämnda hållbarhetstiden samt, om inte annat har bestämts, de varningsanteckningar som handels- och industriministeriet har fastställt i sitt beslut om kosmetiska preparat göras också på preparatets brukshölje. På brukshöljet skall också antecknas preparatets benämning enligt handelsled, om det i annat fall finns risk för förväxling i fråga om användningen av preparatet.

5 §

Anteckningarnas tydlighet

Anteckningarna skall göras på ett bestående sätt och så att de är lätta att observera och läsa.

*Lättnader i fråga om
förpackningsanteckningar*

Benämningen enligt handelssed behöver inte antecknas på förpackningen till ett preparat om förpackningen är så typisk för detta preparat att det inte finns någon fara för förväxling.

Innehållets mängd behöver inte anges på en förpackning som innehåller ett gratisprov eller en mängd för engångsbruk och inte heller på en förpackning som innehåller mindre än 5 gram eller 5 milliliter.

7 §

Närmare bestämmelser

Handels- och industriministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter och anvisningar om tillämpningen av denna förordning, i synnerhet om ämnen som tillåts i kosmetiska preparat, om deras renhetskrav och bruksbegränsningar, om ämnen som kosmetiska preparat inte får innehålla, om anteckningar, om angivande av hållbarhetstid samt om förfarandet vid övervakning, provtagning och analysmetoder medräknade.

Konsumentverket kan av särskilda skäl i enskilda fall på ansökan medge undantag från denna förordnings stadganden om anteckningar.

8 §

*Tillämpningen av livsmedels- och
produktsäkerhetslagstiftningen*

På import och försäljning av kosmetiska preparat och på andra överlåtelse som sker i försäljningssyfte för annat ändamål än privat konsumtion tillämpas livsmedelslagen samt de stadganden och bestämmelser som har utfärdats med stöd av den. På överlåtelse av annat slag tillämpas produktsäkerhetslagen (914/86).

Nådendal den 3 augusti 1990

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Särskilda stadganden

Om påföljderna vid brott mot stadgandena i denna förordning och mot bestämmelser som utfärdats med stöd av den stadgas i livsmedelslagen och produktsäkerhetslagen.

10 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1991.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 3 juni 1977 om kosmetiska preparat (456/77) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av denna förordning förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

11 §

Övergångsstadganden

Tillverkaren, den för vilken preparatet tillverkats, förpackaren eller importören får överlåta de preparat som avses i denna förordning till handeln till utgången av 1992, även om anteckningarna på preparaten inte uppfyller stadgandena i denna förordning, om de överensstämmer med de stadganden och bestämmelser som gäller när denna förordning träder i kraft.

Andra än i 1 mom. nämnda näringsidkare får sälja de kosmetiska preparat som har levererats till dem till utgången av 1995, även om anteckningarna på preparaten inte uppfyller stadgandena i denna förordning, om de överensstämmer med de stadganden och bestämmelser som gäller när denna förordning träder i kraft.

Minister *Pertti Salolainen*

Nr 743

Förordning om brandsäkerhetskrav för stoppade sittmöbler

Given i Helsingfors den 24 augusti 1990

På föredragning av ministern för handläggning av ärenden som hör till handels- och industriministeriets verksamhetsområde stadgas med stöd av 24 § 2 och 3 mom. produktsäkerhetslagen av den 12 december 1986 (914/86):

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning gäller stoppade sittmöbler som hör till produktsäkerhetslagens (914/86) tillämpningsområde.

Förordningen gäller inte

- 1) sängar;
- 2) möbler som enligt beställarens önskemål kläds med klädselmaterial som inte ingår i det klädselurval som är avsett för möbeln;
- 3) möbler som är avsedda enbart för utomhusbruk; eller
- 4) begagnade möbler.

2 §

Brandsäkerhetskrav

En stoppad sittmöbel får inte antändas av en glödande cigarett.

En stoppad sittmöbel anses uppfylla kravet enligt 1 mom., om dess stoppade delar inte antänds av en cigarett vid provning enligt standarden SFS 5291 (17.4.1990).

På begäran av en tillsynsmyndighet skall

Helsingfors den 24 augusti 1990

tillverkaren eller importören visa att en stoppad sittmöbel fyller det krav som ställs i 1 mom. Detta sker genom framläggande av en provningsrapport eller ett utlåtande av ett inhemskt eller utländskt laboratorium eller forskningsinstitut som har tillräcklig sakkunskap.

3 §

Närmare föreskrifter och anvisningar

Konsumentverket meddelar vid behov närmare föreskrifter och anvisningar om tillämpningen av denna förordning.

4 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1991.

Stoppade sittmöbler som har levererats till försäljning före den 1 januari 1991, får dock hållas till salu och säljas till utgången av 1991 även om de inte uppfyller kraven enligt denna förordning.

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Minister *Pertti Salolainen*

Nr 57

Förordning om brandsäkerhetskrav för madrasser

Given i Helsingfors den 17 januari 1991

På föredragning av ministern för handläggning av ärenden som hör till handels- och industriministeriets verksamhetsområde stadgas med stöd av 24 § 2 och 3 mom. produktsäkerhetslagen av den 12 december 1986 (914/86):

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning gäller sådana madrasser och andra stoppade bäddunderlag som hör till produktsäkerhetslagens (914/86) tillämpningsområde. Med stoppade bäddunderlag förstås exempelvis lösa madrasser som är avsedda att placeras på fast eller fjäderande underlag, fjäderande sängbottnar, vatten- och luftmadrasser som är avsedda att användas i sängar, de delar av kombinerade sitt- och liggmöbler som skall användas såsom madrasser samt madrasser i båtar, husvagnar och liknande.

Förordningen gäller inte uppblåsbara madrasser för bad- och campingbruk, liggunderlag avsedda för campingbruk och begagnade madrasser.

2 §

Brandsäkerhetskrav

Madrasser får inte vara sådana att de antänds av en glödande cigarett.

Helsingfors den 17 januari 1991

En madrass anses uppfylla kravet i 1 mom., om dess materialsammansättning är sådan att madrassen inte antänds av en glödande cigarett som är täckt med lakanstyg vid provning enligt den nordiska metoden NORDTEST FIRE 037.

På begäran av tillsynsmyndigheten skall tillverkaren eller importören kunna visa att madrassen uppfyller kravet enligt 1 mom. genom att lägga fram ett provningsreferat eller utlåtande av ett inhemskt eller utländskt laboratorium. För att referatet eller utlåtandet skall kunna godkännas måste laboratoriet förfoga över tillräcklig sakkunskap.

3 §

Närmare föreskrifter och anvisningar

Konsumentverket får meddela närmare föreskrifter och anvisningar om tillämpningen av denna förordning.

4 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1992.

Republikens President
MAUNO KOIVISTO

Minister *Pertti Salolainen*

INNEHÅLL

Nr		Sidan
891	Leksaksförordning	1855
892	Förordning om ändring av 1 och 2 §§ förordningen om allmänna bruks- och konsumtionsföremål som kommer i beröring med livsmedel	1859
893	Förordning om ikraftträdande av överenskommelsen med Polen om samarbete på miljövårdens område	1860
894	Förordning om ikraftträdande av den europeiska konventionen angående upplysningar om innehållet i utländsk rätt och dess tilläggsprotokoll	1861
895	Förordning om ändring av förordningen om utrikesförvaltningen	1862
896	Förordning om ändring av folkhälsoförordningen	1863
897	Förordning om ändring av benämningen på vissa tjänster inom arbetarskyddsförvaltningen	1864
898	Förordning om ändring av förordningen om delegationen för havsmiljön	1865
899	Statsrådets beslut om räntan på vissa bostadslån och grundförbättringslån	1866
900	Statsrådets beslut om val av bostadsrättshavare	1868

Nr 891

Leksaksförordning

Given i Helsingfors den 21 september 1990

På föredragning av ministern för handläggning av ärenden som hör till handels- och industriministeriets verksamhetsområde stadgas med stöd av 24 § 2 och 3 mom. produktsäkerhetslagen av den 12 december 1986 (914/86) samt 1 och 11 §§ livsmedelslagen av den 3 juli 1941 (526/41):

Allmänna stadganden

1 §

I denna förordning avses med leksak en konsumtionsvara som är planerad eller avsedd att användas i lek av barn under 14 års ålder.

2 §

Som leksaker anses inte

- 1) juldekorationer,
- 2) exakta miniatyrmodeller för vuxna samlare,
- 3) utrustning som är avsedd för gemensamt bruk på lekplatser,
- 4) sportutrustning,
- 5) utrustning avsedd att användas på djupt vatten,
- 6) dockor i folkdräkt, dekorationsdockor och liknande produkter avsedda för vuxna samlare,

7) leksaker för allmänt bruk på offentliga platser (i köpcentrum, på stationer och motsvarande),

8) pussel med mer än 500 bitar eller utan modellbild, avsedda för specialister,

9) luftgevär och luftpistoler,

10) fyrverkeripjäser, inbegripet tänd- och knallhattar, utom ammunition särskilt konstruerad för leksaker,

11) slungor och slangbågar,

12) kastpilar med metallspets,

13) elektriska ugnar och strykjärn och andra konsumtionsvaror som fungerar med över 24 volts märkspänning,

14) produkter som innehåller en uppvärmningsanordning och är avsedda för undervisning under uppsikt av en vuxen,

15) fordon med förbränningsmotor,

16) ångmaskiner,

17) cyklar med en sadelhöjd av högst 635

mm, utom cyklar som är avsedda att vara leksaker,

18) videoleksaker som kan anslutas till en videoskärm och fungerar med en märkspänning som överstiger 24 volt,

19) nappar,

20) exakta reproduktioner av eldvapen eller

21) smycken för barn.

3 §

Leksaker skall vara sådana att de inte orsakar sådan risk för hälsan som avses i 4 § 1 mom. produktsäkerhetslagen (914/86).

4 §

Vid bedömningen av om en leksak är farlig för hälsan skall den avsedda användningen och annan förutsägbar användning av leksaken i barns normala lekar beaktas.

5 §

Vid bedömningen av de hälsorisker som en leksak kan orsaka skall uppmärksamhet fästas vid barnets förmåga att behärska användningen av leksaken samt vid behov vid vilka möjligheter den person som ser till barnet har att behärska användningen.

Vid bedömningen av den hälsorisk som avses i 1 mom. skall särskild uppmärksamhet fästas vid leksaker som på grund av sina egenskaper är avsedda för barn under tre år.

Mekaniska och fysikaliska egenskaper

6 §

Leksaker och deras delar samt fästaneläggningar för fastsatta leksaker skall mekaniskt sett vara tillräckligt hållbara och så stadiga att de inte orsakar fara för kroppsskada om de går sönder eller deformeras när de används.

7 §

Leksaker skall vara så konstruerade att sådan fara för kroppsskada som kan orsakas av att barnet berör leksaken eller dess delar, av delar som rör sig eller av att de egenskaper som hänför sig till leksakens säkerhet har försämrats är så liten som möjligt.

8 §

Leksaker, deras delar eller minuthandelsförpackningar för leksaker får inte orsaka fara för strypning eller kvävning.

Leksaker som är avsedda för barn under tre år och löstagbara delar av dem skall vara av sådana mått att barnet inte kan svälja dem eller att de inte orsakar kvävningsskada.

9 §

Leksaker som barn kan gå in i och som utgör ett slutet utrymme skall ha tillräcklig ventilation och vara lätta att öppna inifrån.

10 §

Leksaker som barn kan röra sig med skall om möjligt ha ett bromssystem som lämpar sig för ifrågavarande leksakstyp och som är tillräckligt effektivt samt lätt att använda.

11 §

Leksaksprojektiler och projektiler som hör till leksaker skall till sin form och sammansättning vara sådana, och den rörelseenergi som leksakerna eller barnet självt utvecklar av den storleken, att projektilen inte kan åsamka användaren eller någon annan person ögonskada eller medföra risk för någon annan kroppsskada som inte är ringa.

12 §

Leksaker som innehåller en värmekälla skall vara konstruerade så att

1) maximitemperaturen på åtkomliga ytor inte förorsakar fara för brännskada vid beröring och att

2) vätskor och gaser i leksaken inte uppnår sådan temperatur eller sådant tryck att de på ett sätt som inte hör till leksakens funktion tränger ut ur leksaken och medför fara för brännskada eller någon annan kroppsskada.

13 §

Leksaker skall uppfylla kraven i Finlands Standardiseringsförbunds standard SFS-EN 71—1 (26.6.1989, Leksakers säkerhet. Mekaniska och fysikaliska egenskaper). Information om de hänvisningar till andra än finsk- och svenskspråkiga normer som ingår i standarden ges av konsumentverket.

Antändningsegenskaper

14 §

Leksaker skall framställas av material som

1) inte lätt antänds av lågor, gnistor eller någon annan liten antändningskälla eller

2) efter antändning slocknar då antändningskällan upphört att verka eller

3) efter antändning brinner långsamt eller
4) är behandlade så att de oavsett leksakens kemiska sammansättning brinner så långsamt som möjligt.

15 §

I leksaker som innehåller farliga ämnen eller preparat som är nödvändiga för leksakens funktion får inte som sådana innehålla ämnen eller preparat som kan bli antändliga efter förlust av flyktiga oantändliga beståndsdelar.

16 §

Leksaker får inte vara explosiva eller innehålla delar eller ämnen som kan explodera när leksakerna används på avsett sätt eller på något annat förutsägbart sätt i barns normala lekar. Detta gäller dock inte ammunition som särskilt har konstruerats för leksaker.

17 §

Leksaker, i synnerhet kemiska spel och leksaker, får inte som sådana innehålla ämnen och preparat som

1) vid blandning kan explodera på grund av en kemisk reaktion eller upphettning eller när de blandas med oxiderande ämnen eller

2) innehåller sådana flyktiga ämnen som antänds i luften eller bildar en antändlig eller explosiv gas-luftblandning.

18 §

Leksaker skall uppfylla kraven i Finlands Standardiseringsförbunds standard SFS-EN 71—2 (26.6.1989, Leksakers säkerhet. Antändlighet). Information om de hänvisningar till andra än finsk- och svenskspråkiga normer som ingår i standarden ges av konsumentverket.

Kemiska egenskaper

19 §

Leksaker får inte innehålla sådana farliga kemikalier som avses i kemikalielagen (744/89) i sådan utsträckning att de kan äventyra hälsan hos de barn som använder leksakerna.

Kemikalier som frigörs från leksakerna får inte orsaka risk för hälsan då de hamnar i matsmältnings- eller andningsorganen eller kommer i kontakt med huden, slemhinnor eller ögonen. Vid bedömningen av den hälsorisk

som kemikalierna orsakar används som grund den mängd kemikalier som överförs från leksakerna till organismen.

20 §

Leksaker skall uppfylla kraven i Finlands Standardiseringsförbunds standard SFS-EN 71—3 (26.6.1989, Leksakers säkerhet. Migration av vissa grundämnen). Information om de hänvisningar till andra än finsk- och svenskspråkiga normer som ingår i standarden ges av konsumentverket.

Elektriska egenskaper

21 §

Märkspänningen hos strömkällan till eldrivna leksaker får inte vara större än 24 volt och spänningen får inte i någon del av leksaken vara större än 24 volt.

Spänningen får tas ur ett batteri eller en batterigrupp som finns i leksaken eller i en separat strömkälla eller ur en skyddsspänningstransformator.

22 §

Leksaksdelar som är förenade eller kan komma i kontakt med en strömkälla som orsakar risk för elektriska stötar samt kablar och andra ledningar som leder elström till dessa delar skall isoleras och skyddas mekaniskt så att risken för elstötar undviks.

Vissa övriga egenskaper

23 §

Leksaker skall vara så hygieniska och rena att de inte orsakar risk för infektioner, sjukdomar eller föroreningar.

Information om leksaker

24 §

Om det med tanke på barns hälsa är nödvändigt, skall information ges om de risker som användningen av en leksak orsakar och om hur faran kan avvärjas. Detta gäller i synnerhet leksaker som kan orsaka risk för barn under tre år.

Vid behov skall en minimiålder för den som använder leksaken uppges eller en rekommenderad ålder anges.

dation ges om att leksaken används endast under uppsikt av den person som ser till barnet.

25 §

Om leksaken åtföljs av hälsofarliga kemikalier, skall varningar för de risker som kemikalierna orsakar ges i enlighet med 17 § kemikalielagen.

26 §

På uppgifter som skall lämnas om leksaker tillämpas utöver detta vad som stadgas i förordningen om uppgifter om konsumtionsvaror (97/87).

Till den del stadgandena i den förordning som nämns i 1 mom. avviker från bestämmelserna i de standarder som nämns i denna förordning tillämpas stadgandena i den förordning som nämns i 1 mom.

Särskilda stadganden

27 §

Uppfyller en leksak till någon del inte kraven i en standard som nämns i denna förordning, kan konsumentverket i enskilda fall medge undantag, om det konstateras att leksaken

ändå uppfyller de allmänna kraven som i denna förordning stadgas för egenskapen.

28 §

Konsumentverket meddelar vid behov närmare föreskrifter och anvisningar om tillämpningen av denna förordning.

Ikraftträdande

29 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1991.

Tillverkaren, den som låtit tillverka och importören får före utgången av 1991 sälja de leksaker som finns i hans lager när förordningen träder i kraft samt andra näringsidkare får före utgången av 1991 sälja leksaker som finns i deras lager och som levereras till lagret, även om märkningen av leksakerna inte uppfyller de krav som i denna förordning stadgas för lämnande av uppgifter, ifall märkningarna är förenliga med de stadganden som gäller när förordningen träder i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av denna förordning förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Helsingfors den 21 september 1990

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Minister Pertti Salolainen